

כל הזוממין מקדימין לאותה מיתה –

All the *Zomemin* witnesses proceed to that death

OVERVIEW

כל הזוממין מקדימין לאותה מיתה חוץ מזוממי שנהדרין (פט,א) in משנה cites Our גמרא that Our מקדימין לאותה מיתה discusses the meaning of בת כהן ובוועלה וכו'.

פירש הקונטרס¹ שאין להם נס והמלטה -

ר"י explained that the meaning of לקדמין לאותה מיתה is that the witnesses have no getaway or escape from their punishment.

תוספות asks:

וקשה דמאי קא משמע לן פשיטא -

And this interpretation is difficult to understand, for what is the משנה teaching us; it is obvious that they will receive the required death penalty. How can it be otherwise?!

רש"י cites an alternate interpretation of תוספות

ובכתובות פירש² שרוצה לומר מקדימין שלא יענו הדין³ -

And רש"י explained in מסכת כתובות that מקדימין לאותה מיתה means to say that they enact the execution early (in the morning) so they should not delay the sentence, but execute it right away.

תוספות asks:

וגם זה קשה דמאי קא משמע ליה פשיטא⁴ -

And this interpretation is also difficult, for what is the משנה teaching us; it is obvious that the punishment must be meted out as soon as possible.

מקדימין לאותה מיתה offers his interpretation of

לכך פירש רבינו יצחק מקדימין הכי פירושו ודאי אתה צריך להמיתו במיתה⁵ שהמיתו -

Therefore the ר"י explained that the term מקדימין is understood as follows; בי"ד must certainly kill the עדים זוממין with the death they wished to kill the accused -

¹ רש"י Here כלומר ישכימו בבוקר לשם כי אין להם נס והמלטה מן המיתה הזאת who states; רש"י כתובות מה, א ד"ה מקדימין states כלומר אין להם לצפות מיתה אחרת אלא משכימין לאותה מיתה שנגמר בה דינו של נדון בד"ה התם

² See footnote # 1; 'אלא משכימין וכו'. כלומר ישכימו בבוקר לשם וכו'.

³ אבות. See *ענייני הדיון* which states "ה'המחלוקת בין המוסדות היא על ענייני הדיון וכל מה שה'המחלוקת היא על ענייני הדיון".

⁴ See (the end of) footnote # 3.

⁵ The תב"ח amends this to read במיתה שרצו להמית אותו (instead of במיתה שהמיתו).

אבל⁶ ודאי אם אינו יכול אפילו הכי נמיתם בכל מיתה שנוכל⁷ -

However, if **בי"ד** is certain that it cannot kill the **עדים זוממין** with the same מיתה, **בי"ד** should nevertheless kill them with whatever מיתה they can (even if it is not the מיתה with which they wished to kill the accused) -

כדתניא הכה תכה⁸ (בבא מציעא דף לא,ב) -

As we learnt in a ברייתא regarding an עיר הנדחת where the תורה writes תכה (you shall surely smite) that if **בי"ד** cannot kill the people of the הנדחת with the proscribed method (by sword), they should kill them in any way possible. The same applies to **עדים זוממין**.

asks: תוספות

וקשה דאמרינן פרק נגמר הדין (סנהדרין דף מה,ב) דרוצח⁹ וגואל הדם¹⁰ -

And there is difficulty with the פירוש ר"י that if there is no other way, we can kill the **עדים זוממין** in any manner possible, for the גמרא states in פרק נגמר הדין that רוצח and גואל הדם -

הו' ב' כתובין¹¹ הבאין כאחד¹² -

are two פסוקים that are באין כאחד (they teach us the same rule), so therefore the rule of **עדים זוממין** is limited to them, and it does not apply in other circumstances.¹³ How can we say that (we derive from תכה הכה [or מות יומת] that) by **עדים זוממין** that they can be killed in any manner?!

⁶ The אמר ודאי אם אינו יכול (instead of אבל ודאי שאינן יכולים להמיתן באותה מיתה אפילו תוס' הגהות הב"ח) (אפילו).

⁷ According to the explanation of תוספות the explanation of מיתה is that there is certainly a priority (מקדימין) to kill the **עדים זוממין** with the same מיתה as they wished to kill the accused. However, it is merely a priority, but not exclusive, meaning that if we cannot kill them in the same manner, they need to be killed in any other manner possible.

⁸ הכה תכה [מ' מות יומת] (instead of מ' מות יומת) [The מהרש"ל amends this to read מ' מות יומת] [הכה תכה את יושבי העיר ההיא לפי ח'ב; reads; דברים (ראה) יג,טז]; we derive **עדים זוממין** from רוצח (see footnote # 9).]

⁹ A רוצח is a murderer. His punishment is execution by the sword. We derive from the פסוק (in כא, כה) of (במדבר [מסעי] לה, כא) that if he cannot be executed by the sword he may be executed in any manner possible.

¹⁰ A גואל הדם is the blood relative [redeemer] of the murdered victim. The תורה states if a murderer leaves the גואל הדם, the גואל הדם may kill him. We derive from the פסוק (in יט, כה) of (במדבר [מסעי] לה, יט) that if there is no גואל הדם, the **בי"ד** appoints a גואל הדם to avenge the victim.

¹¹ In truth there are three כתובים הבאין כאחד for we also have the case by עיר הנדחת (see footnote # 8) [so even those who maintain מלמדים, nevertheless they agree that מלמדין אין מלמדין].

¹² The תורה teaches us by these two instances (רוצח וגואל הדם) that they may be killed in any manner possible (not only in the proscribed manner). The rule is that when the תורה writes the same rule in two places (where it is not necessary to write it in both places since we can derive one from the other), this teaches us that this rule is limited to these two cases only, and we cannot derive this rule by other cases. Therefore we (seemingly) cannot say that we can derive from תכה הכה (or מות יומת) that by **עדים זוממין** we also apply this rule (that they may be killed in any manner possible [even if it is not in the proscribed manner]).

¹³ The גמרא in סנהדרין excludes from מיתה a case where the hands of the **עדים זוממין** are missing, since we cannot fulfill the פסוק of רוצח וגואל, and we cannot derive from רוצח that we should kill him in any manner, since רוצח וגואל are **ב' כתובים הבאין כאחד** עיי"ש.

מקדימין לאותה מיתה, means there is a priority to execute the עדים זוממין in the manner they wished to have the accused executed; if that cannot be accomplished they may be executed in any of the other ד' מיתות ב"ד only; as opposed to a רוצח who may be killed in any manner.

THINKING IT OVER

1. From where do we derive that עדים זוממין may be killed (even) not in the proscribed manner; is it from הכה תכה²², or from²³ ובערת הרע מקרבך²⁴?

2. asks how can we derive from ובערת הרע מקרבך that we may kill (עדים זוממים) in any manner, since רוצח וגואל הדם are כתובין הבאין כאחד.²⁵ However if we derive it from another פסוק (from ובערת וגו' (ב' we are not contradicting the rule of 'ב' כתובין וכו', since we are not deriving it from רוצח (or עיר הנדחת), but rather from a separate פסוק (regarding עדים זוממין). There is seemingly no contradiction!²⁶

²² See footnote # 8.

²³ See footnote # 16.

²⁴ See אוצר מפרשי התלמוד # 245-7.

²⁵ See footnote # 18.

²⁶ See אוצר מפרשי התלמוד and מהרש"א, מהר"ם # 243.